

Отъ *благъ* тълкува името българинъ още и Славейковъ въ своята компилация „Народитѣ въ турско“ (Изводъ и прѣводъ отъ една статия на Ф. Брадашка въ *Читалище*, I, 556 и сл., 617 и сл., 655 и сл.). Въ една малка бѣлѣжка къмъ стр. 657. той пише: „*Чуди* или *Финни*, Татари или Уни и(ли?) чисти Славени сж были нашитѣ прадѣди българитѣ, това като недоказано още ний не можемъ да го потвърдимъ, любопытно е само въ названіето Българи и Уни спосрѣщаніето на тождественното значеніе на тѣзи двѣ думи въ славенскій языкъ, напр. *благъ* (блѣтъ) и *благый* въ положителнѣ степенъ, въ сравнителнѣ прави *уный* и *уній*“. — Отъ това етимологично сближение на българи и уни се вижда влияніето на Кръстовича. Оригинално е обаче по-нататъшното мнѣние на Славейкова, че отъ имената на първитѣ българи пришелци и до сега били се очували двѣ: Аспарухъ и Кубратъ, първото въ скратената форма *Паро*, а второто като Кубра. Първото вече е на изчезване и се срѣща твърдѣ рѣдко, „а второто се е прѣвизрижало и си прѣвраща на Куна и Кунчо (Кубрчо)“!

Както въ първия отдѣлъ така и тукъ ние ще си позволимъ да приведемъ нѣкои по-нови наши тълкувания на името българинъ, ако и да не сж повлияни направо отъ Венелиновата, изобщо несимпатична на нашитѣ „учени“ етимология (отъ Волга), отрицанията на които се забѣлѣзватъ още въ миналия вѣкъ въ противопоставящата на етимологията: българинъ отъ болгъ или болгаръ.

Куриозна е прѣди всичко етимологията, която единъ анонимъ прѣдлага въ една забѣлѣжка къмъ една филологична статия въ Цариградски Вѣстникъ, годъ А, часть 7. (Книжнина. За равнописанье то на языкътъ ви): „Думѣ българинъ можеше човѣкъ по-добрѣ да парагагоса отъ *пжлгъ*,¹⁾ *пжлгаринъ*, *българинъ*. т. е. орачъ, както е станжало отъ присоянка, самодива брисоянка, сир. слово и на б“.

Споредъ Цани Гинчева, българитѣ сж се нарекли така, защото сж дошли откъмъ рѣката Бугъ: „Българитѣ, които сж дошли и сж основали българска държава сж отъ групата на Малоруситѣ и Великоруситѣ — среднѣното най-южно и най-развито звено. Тѣ сж живѣли на Бугъ и край Черното море и твърдѣ е вѣроятно да сж се звали Бугари или Българи отъ самата рѣка, както това се е завардило и до днесъ: Моравци, Олтени, Тимочени и т. н. Туку тѣй не ни зовѣтъ македонцитѣ и сѣрбитѣ Бугари. Тѣ сж дошли, а може би и да сж били викани отъ *Тракийскитѣ славяни*, да ги избавѣтъ отъ Византийското шчо...“ (Вж. въ *Юбилеенъ Сборникъ на Слав. Бесѣда* нашата статия „Тракийската теория на Цани Гинчовъ“, р. 42; ср. и *Трудъ* III, кн. 9, р. 1059 сл.).

Отъ Цани Гинчева повлиянъ е П. Р. Оджакѡвъ споредъ когото Аспаруховитѣ българи сж получили името си отъ р. Бугъ „между Днѣ-

¹⁾ Очевидно *пжлгъ*.